

A védelem öltései

Czakó Ági nővér Budapest közelében, Csobánkán él.

Amint a járvány közeledett,

egyfajta bizonytalanságot

érezélt.

Ezt győzte le a kreativitásával,

mihelyt tűt és cérnát fogott,

és maszkvarrásba kezdett,

mert a Gondviselés

az anyagokról gondoskodott.

A Kínából érkező hírek nagyon lesújtóak voltak, nemcsak nekem, hanem sokaknak a környezetemben.

Sokat beszéltünk arról, hogy ott mi történik, és sokat imádkoztunk az érintettekért.

Mégis rá kellett jönnöm, hogy igazán akkor érintett meg a dolog drámaisága, amikor ugyanezeket a híreket a közelünkből Olaszországból hallottuk.

Akkor éreztem a különbséget, milyen, amikor egy távoli országból halljuk a tragédia híreit, vagy az már a küszöbön áll, hogy hozzánk is betörjön.

Pár hét alatt teljesen átrendeződött minden a fejemben.

Az interneten egyre több bejelentkezést lehetett hallani karanténokról, bevásárlási pánikról, halálesetekről.

A közelemben is egyre érezhetőbb volt a nyugtalanság.

Rokonaim közül is többen félelmeikről beszéltek.

Igyekeztek valami védekezési stratégiát kitalálni, keresték a megoldásokat.

Sokaktól hallottam, hogy „Szerettem volna legalább egy védőmaszkot szerezni, de még azt sem lehet kapni!” „Már ki sem merek menni az utcára!”

Milyen gyorsan elveszítjük a biztonságérzetünket.

Egyszer, amikor Budapestről éppen hazafelé, Csobánkára tartottam, magamban hordoztam ezeket a panaszokat, a félelmet, és mélyen átéreztem.

Beteg ismerőseimért magam is eléggé aggódtam.

Akkor jött egy ötletem már február végén, hogy megpróbálhatnék védőmaszkokat varrni.

Egy ideje készülök arra, hogy alkotó-lelki programokon másokkal együtt varrjunk, és ezt az ötletet a Gondviselés elég sok jó minőségű adomány textillel erősítette meg.

Szóval ott voltak a textíliák, úgy tűnt, hogy a már kihirdetett programot tavasszal nem fogjuk tudni megtartani, és akkor elkezdtem a védőmaszkok varrását.

Úgy gondoltam, segítek néhány közeli ismerősömnek, nővértársaimnak a közösségemben, és varrok egy két maszkot.

De aztán idővel egyre több és több megkeresés érkezett. Végül a néhány darabból összesen 114 lett.

Nem tudom, mennyit védtek valóban ezek a maszkok, de abban biztos vagyok, hogy szeretet és az öröm, amit belevarrtam, mindenkinél védelemül szolgált.